

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: **F. A., bytom K.**, zastúpený advokátkou JUDr. B. T., K., proti žalovanému: **Daňový úrad Komárno, Dunajské nábrežie 11/a, 945 01 Komárno**, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: 621/230/48760/09/Vas zo dňa 26. októbra 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/1/2010 -38 zo dňa 24. júna 2010, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/1/2010 -38 zo dňa 24. júna 2010, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného uvedeného v záhlaví tohto rozhodnutia, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného z dôvodu, že bolo podané po lehote. Krajský súd dôvodil tým, že lehota na podanie odvolania proti rozhodnutiu správcu dane, ktoré bolo žalobcovi preukázateľne doručené dňa 21.9.2009 uplynula dňa 7.10.2009. Odvolanie podané na pošte až dňa 14.10.2009 bolo podané po zákonom stanovenej lehote. S poukazom na uvedené zistenie postup a rozhodnutie žalovaného považoval súd za zákonné a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci, neúplné zistenie skutkového stavu veci, pretože súd nevykonal dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Podstata jeho odvolania smerovala proti rozhodnutiu o pokute. Žalobca ani v odvolaní nepreukázal včasnosť podania odvolania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že výzvou zo dňa 23.6.2004 vyzval daňový subjekt na podanie daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie I. štvrťrok 2004. Lehota určená výzvou správcu dane uplynula dňa 13.8.2004. Daňový subjekt podal daňové priznanie po lehote určenej správcom dane vo výzve, dňa 26.6.2006. Proti rozhodnutiu o uložení pokuty bolo podané odvolanie po uplynutí lehoty na podanie dovolania. O nazretie do spisov za zdaňovanie obdobie I. štvrťroka 2004 žalobca nepožiadaval ani písomne ani osobne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c OSP v spojení s ust. § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle ust. § 246c v spojení s § 211 a nasl. OSP bez nariadenia pojednávania s tým, že rozsudok verejne vyhlásil dňa 18.11.2010 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky najmenej päť dní vopred (§ 153 ods. 1 a 3 OSP).

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia správcu dane č. 621/230/48760/09/Vas zo dňa 26. októbra 2009, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu č. 621/230/40568/09/Vas zo dňa 9. septembra 2009 o uložení pokuty (za nepodanie daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie I. štvrťrok 2004 v stanovenej lehote) pričom odvolanie proti rozhodnutiu o pokute bolo podané po zákonom stanovenej lehote.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods.1 OSP).

Podľa § 46 ods. 5 zákona o správe daní odvolanie možno podať do pätnástich dní odo dňa doručenia rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak.

Podľa § 47 ods. 5 zákona o správe daní prvostupňový orgán odvolanie zamietne, ak je podané po určenej lehote.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, pretože žalobca podal odvolanie na poštovú prepravu oneskorene. Konštatovanie krajského súdu, že podľa doručienky žalobca prevzal odvolaním napadnuté rozhodnutie 21.9.2009 je v súlade s obsahom spisu, v ktorom sa doručienka nachádza. Posledný deň lehoty na podanie odvolania bol deň 7.10.2009 a odvolanie bolo podané na poštovú prepravu až dňa 14.10.2009. S poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu uvedené v jeho odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli mať vplyv na posúdenie danej veci. Preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil stotožniac sa aj s dôvodmi jeho rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a s odkazom na § 246c ods. 1, prvá veta OSP tak, že účastníkom

náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalobca v konaní nebol úspešný a žalovaný podľa zákona nemá nárok na ich náhradu

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. novembra 2010

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Andrea Jánošíková